

**FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I UPPSALA**

Enhet 2

DOM
2016-12-22
Meddelad i Uppsala

Mål nr E
4440-16

SÖKANDE

Atea Sverige AB, 556448-0282

Ombud:

Advokat Christofer Morales
Jur.kand. Annika Blomqvist
Advokatfirma DLA Piper Sweden KB
Box 7315
103 90 Stockholm

KONKURRENSVERKET	
2016-12-22	
Avd	
Dnr	
KSnr	Aktbil

MOTPART

Läkemedelsverket
Box 26
751 03 Uppsala

SAKEN

Överprövning enligt lagen (2007:1091) om offentlig upphandling, LOU

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten avslår ansökan.

Dok.Id 195281

Postadress

Box 1853
751 48 Uppsala

Besöksadress

Kungsgatan 49

Telefon

018-431 63 00

Telefax

018-10 00 34

E-post: forvaltningsratteni uppsala@dom.se
www.forvaltningsratteni uppsala.domstol.se

Expeditionstid

måndag–fredag
08:00-16:00

BAKGRUND OCH YRKANDEN M.M.

Läkemedelsverket har genomfört en förnyad konkurrensutsättning gällande anskaffning av datacenter, dnr 2.3-2017-036477. Läkemedelsverket har fattat tilldelningsbeslut och antagit anbudet från Hewlett-Packard Sverige AB.

Atea Sverige AB (bolaget) ansöker om överprövning av upphandlingen och yrkar att förvaltningsrätten ska förordna om rättelse eller att upphandlingen ska göras om.

Till stöd för sin talan anför bolaget i huvudsak följande.

Läkemedelsverket har förkastat bolagets anbud utan att ha haft grund för detta. Bolaget har i anbudet angett att krav 70, där ett prestandakrav avseende lagring ställts upp, angett att kravet uppfylls. Läkemedelsverket har efter anbudsöppning begärt förtydligande om hur erforderliga IOPS räknats fram och hur stor andel SSD som föreligger. Bolaget har i sitt svar angett följande.

IOPS-tal är framräknade med hjälp av tillverkarens (EMC) dimensioneringsverktyg. Total leverans enligt verktyg ca 97 000 IOPS per system. Med hjälp av QoS (Quality of Service) som ingår i lösningen kan man säkerställa att NAS-delen får minst 15 000 av dessa IOPS. Andelen SSD i disklösningen är ca 3%.

Läkemedelsverket har därefter ställt ytterligare fråga till bolaget avseende hur bolagets angivna lösning svarar mot EMC:s rekommendationer. Bolaget har svarat följande.

Då kravställningen avser mest ekonomiskt fördelaktiga har vi optimerat lösningen för att möta den huvudsakliga framställningen, dvs. att uppfylla samtliga krav samtidigt som vi måste leverera lägsta möjliga pris, enligt EMC:s rekommendation Value-Optimized enligt nedan bifogad bild samt även den länk som ni hänvisar till. Detta kan givetvis med fördel gås igenom i ett tänkt design möte.

Läkemedelsverket har i krav 70 i bilagan Tekniska krav endast ställt upp ett krav som innebär att offererad lösning ska ha en prestanda för att klara minst 80 000 IOPS på vardera site, varav NAS/file minst ska klara av 15 000 IOPS. Som framgår av bolagets anbud och de svar som bolaget har lämnat på Läkemedelsverkets frågor, uppfyller bolagets offererade lösning de krav på prestanda som angetts av Läkemedelsverket i det aktuella kravet. Bolagets offererade lösning levererar totalt ca 97 000 IOPS varav NAS/file klarar av minst 15 000. Trots att bolaget uppfyller krav 70 i upphandlingen har Läkemedelsverket uteslutit bolagets anbud med hänvisning till att bolagets lösning inte uppfyller förutsättningarna som beskrivs i bilagan ”Projekt och lösning”, då bolagets lagerlösning skulle ha en annan fördelning av olika typer av hårddiskar för att uppfylla det prestationskrav som Läkemedelsverkets miljö ställer utifrån punkten 6.2 i bilagan. Något sådant krav framgår varken av bilagan Tekniska krav eller av kontraktet där samtliga krav enligt punkten 4.1 i förfrågningsunderlaget ska framgå. Under punkten 1 ”Bakgrund och syfte” i bilagan Projekt och lösning anger Läkemedelsverket att anbudsgivarna ska observera att detta dokument är vägledande och inte kravställande.

Formuleringen i punkten 4.1 i Läkemedelsverkets förfrågningsunderlag kan inte tolkas på annat sätt än att bilagan ”Projekt eller lösning” inte innehåller några krav på hårdvaran, programvaran eller efterfrågade tjänster. Detta ställningstagande styrks av utformningen av bilagan, att dokumentet är vägledande och inte kravställande. Då bilagan inte innehåller några obligatoriska krav som anbudsgivarna ska uppfylla vid sin anbudsgivning, saknar Läkemedelsverket i konsekvens därmed också möjlighet att utesluta bolaget från upphandlingen med hänvisningen till att bolagets offererade lagringslösning inte skulle uppfylla vad som anges i bilagan.

Oaktat att bilagan ”Projekt eller lösning” inte innehåller några krav som anbudsgivaren måste uppfylla, ska det framhållas att Läkemedelsverkets beskrivning i punkten 6.2 är mycket löst hållen och inte innehåller några

konkreta beskrivningar avseende vilken prestanda som Läkemedelsverket bedömt att Läkemedelsverket är i behov av.

Läkemedelsverket har inte i krav 70 uppställt något krav på att offererade lagringslösningar ska bestå av en viss procentandel flashminne eller SSD. Det finns inte heller något krav på att lagringslösningen ska innehålla SAS-hårddiskar.

Det har inte uppställts krav på att bifoga skriftligt underlag avseende krav 70 för att visa att den av anbudsgivaren offererade lösningen uppfyller kravet.

Bolagets leverantör har inför anbudsgivningen fått ta del av Läkemedelsverkets upphandlingsunderlag för att tillsammans med bolaget ta fram en lagringslösning som är dimensionerad utifrån Läkemedelsverkets behov beskrivet i upphandlingsunderlaget.

Läkemedelsverket har som enda stöd för sitt påstående att bolagets lösning inte uppfyller krav 70 hänvisat till Dell/EMC:s allmänt hållna och generella säljblad som Läkemedelsverket hittat på Internet. Den lösning som säljbladet beskriver är inte densamma som den av bolaget offererade lösningen, vilken är en anpassad konfiguration av en grundlösning.

Eftersom bolagets offererade lösning uppfyller de krav som finns uppställda i krav 70 i bilagan Tekniska krav har Läkemedelsverket saknat grund för att utesluta bolagets anbud ur upphandlingen. Då Läkemedelsverket trots detta har förkastat bolagets anbud har Läkemedelsverket agerat i strid med 1 kap. 9 § LOU och i synnerhet principerna om transparens och likabehandling. Vid en korrekt genomförd upphandling skulle bolagets anbud ha tagits upp till utvärdering och bolaget skulle ha haft en möjlighet att tilldelas det aktuella avropskontraktet. Det sätt på vilket Läkemedelsverket har genomfört upphandlingen har således medfört att bolaget har lidit, eller kan komma att lida, skada.

Några obligatoriska krav på att offererade lagringslösningar ska uppfylla vad som anges i bilagan "Projekt och lösning" eller att lagringslösningen ska innehålla en viss procentandel flashminne och/eller SAS-hårddiskar finns inte uppställda i Läkemedelsverkets upphandlingsunderlag. Om underlaget ändå ska tolkas så att sådant/sådana krav ställts upp är upphandlingsunderlaget utformat i strid med 1 kap. 9 § LOU och i synnerhet principen om transparens.

Läkemedelsverket bestrider bifall till ansökan. Till stöd för sin talan anför Läkemedelverket i huvudsak följande.

Bolaget har inte visat att anbudet uppfyller krav 70, eftersom lagringslösningen har för litet flashminne och saknar SAS-hårddiskar. Det gäller kravet såsom det är beskrivet i kolumnen Bakgrund, eftersom lagringslösningen inte är anpassad till förhållandena som anges där, samt kolumnen Krav, eftersom lagringslösningen i praktiken inte kan förväntas prestera minst 15 000 IOPS. Innebörden av krav 70 har varit tydlig för samtliga anbudsgivare. Ytterligare beskrivningar av förhållandena i Läkemedelsverkets IT-miljö har funnits i bilagan Projekt och lösning i förfrågningsunderlaget. Bolaget borde alltså ha förstått att den föreslagna lagringslösningen inte kunde genomföras.

Skälet till att Läkemedelsverket har ifrågasatt att bolagets lagringslösning kan prestera minst 15 000 IOPS är att det endast är flashminnen som kommer upp i prestandanivåer om minst 15 000 IOPS, medan NL-SAS-hårddiskar, som är betydligt långsammare än flashminnen, inte kan komma upp i den prestandan. Med en så liten mängd flashminne som 2,5 % (5,870 terabyte) skulle de flesta filerna i Läkemedelsverkets IT-miljö öppnas från och sparas på NL-SAS-hårddisk, vilket skulle ge en faktisk prestanda på långt under 15 000 IOPS. För att en lagringslösning med endast 2,5 % flashminne ska kunna prestera minst 15 000 IOPS krävs antingen att IT-miljön används av ett litet antal personer eller också att det endast är ett litet

antal filer som användarna behöver åtkomst till (öppna och spara på filservern), dvs. förhållanden som närmast är motsatsen till vad som beskrivs i krav 70 och i bilagan Projekt och lösning.

Bolaget har i svar till Läkemedelsverket grundat sitt påstående om att lagringslösningen uppfyller kravet på minst 15 000 IOPS på ett dimensioneringsverktyg och en reklambild från EMC. Läkemedelsverket känner inte till vad det rör sig om för dimensioneringsverktyg, men har på EMC:s webbplats funnit en "kalkylator", som EMC på webbplatsen bifogat en ansvarsfriskrivning. Kalkylatorn och reklambilden får anses som rent marknadsföringsmaterial från EMC. Det framgår för övrigt ingenstans i materialet att lagringslösningen uppnår minst 15 000 IOPS. Uppgifterna i marknadsföringsmaterialet kan ställas mot EMC:s s.k. whitepaper, som ligger tillgängligt för alla på EMC:s webbplats och som beskriver tillverkarens konfigurationspraxis. Enligt den ska man utgå från att det krävs 10 % flashminne. Man ska även utgå från 20 % hårddiskar anslutna med gränssnittet SAS. Sådana hårddiskar är snabbare än hårddiskar med gränssnittet NL-SAS.

Grunden för beslutet att utesluta bolagets anbud är att anbudet inte uppfyller krav 70. Bilagan "Projekt och lösning" utgör alltså inte någon grund för uteslutningen, även om leverantörerna förutsätts ha gått igenom bilagan för att få allmän kännedom om avropsföremålet och förhållanden vid Läkemedelsverket. Inte heller har det ställts krav på någon uttryckligt angiven andel flashminne eller typ av lagringsmedia, utan uteslutningen av bolagets anbud beror på att bolaget inte visat att lagringslösningen uppfyller krav 70 med de komponenter som den består av. Det kan inte vara ett resultat av bristande transparens att bolaget i sitt försök att erbjuda det lägsta priset råkat hamna under det angivna prestandakravet, särskilt med tanke på att högpresterande lagringsmedia är dyra. En upphandlande myndighet måste naturligtvis kunna ifrågasätta en leverantörs påståenden om sin produkt. Leverantören måste kunna visa att påståendena stämmer. Det är inte tillräckligt att försäljningschefen hos bolagets leverantör förespråkar produkten.

Om bolagets tolkning av krav 70 skulle godtas har de övriga anbudsgivarna inte fått samma möjlighet som bolaget att erbjuda ett konkurrenskraftigt pris. Det finns ingenting som tyder på att bolaget skulle haft en möjlighet att tilldelas kontraktet om upphandlingen gjordes om så att även övriga anbudsgivare kunde anpassa sina anbud utifrån 2,5 % flashminnen i lagringslösningen. Ur det perspektivet kan inte bolaget anses ha konkretiserat hur den påstådda bristen skulle ha medfört att bolaget lidit eller kunnat komma att lida skada (jfr HFD 2013 ref. 53).

Läkemedelsverket vill avslutningsvis upplysa om att ramavtalet Servrar, lagring samt näraliggande produkter och tjänster 2012, som detta avrop gjorts från, upphörde den 1 september 2016. Av avtalet framgick att kontrakt skulle ha tecknats inom ramavtalets giltighetstid.

Bolaget genmäler och anför i huvudsak följande.

Det saknas legala förutsättningar för Läkemedelsverket att avsluta den förnyade konkurrensutsättningen genom att skriva kontrakt.

Mot bakgrund av att ramavtalets avtalsperiod har upphört samt att det av ramavtalet framgår att kontrakt baserat på ramavtalet ska ha tecknats inom ramavtalets avtalsperiod, saknar Läkemedelsverket legala förutsättningar för att avsluta avropet genom att teckna kontrakt med någon av de anbudsgivare som inkommit med anbud i den förnyade konkurrensutsättningen. Att teckna kontrakt i strid med villkoren i ramavtalet skulle innebära att Läkemedelsverket genomför en otillåten direktupphandling. Att teckna kontrakt i strid med de underliggande villkoren skulle medföra en väsentlig förändring av förutsättningarna för upphandlingen.

Förvaltningsrätten i Stockholm har i dom den 2 december 2016, mål nr 24275-16, funnit att den omständigheten att ramavtalet löpt ut utgjorde hinder för den avropande myndigheten att teckna kontrakt i upphandlingen med beaktande av ramavtalets skrivning. Förvaltningsrätten framhöll också att

det inte finns något undantag från detta hinder med anledning av exempelvis en överprövningsprocess.

Läkemedelsverket genmäler och anför i huvudsak följande.

En förutsättning för ingripandeåtgärder med stöd av 16 kap. 6 § LOU är att den upphandlande myndigheten har brutit mot de grundläggande principerna i 1 kap. 9 § LOU eller någon annan bestämmelse i lagen. Att ramavtalet upphört är inte någon faktor som Läkemedelsverket kan eller kunnat påverka och bolaget har inte visat på vilket sätt ramavtalets upphörande skulle innebära att verket har brutit mot någon bestämmelse i LOU. Läkemedelsverket kan inte se att bolaget i sitt senaste yttrande påstår att verket begått något fel alls som kan motivera ett beslut att göra om upphandlingen. Vidare framstår det för Läkemedelsverket som oklart om det är tillåtet eller inte att teckna kontrakt utanför ett ramavtals avtalsperiod när tilldelningsbeslutet har fattats under avtalsperioden. För det fall rätten delar bolagets uppfattning att verket saknar lagliga förutsättningar att teckna kontrakt torde emellertid ändamålet med prövningen ha förfallit och målet borde i så fall avskrivas.

DOMSKÄL

Förvaltningsrätten ska pröva om det finns skäl att enligt LOU ingripa mot Läkemedelsverkets upphandling med anledning av de grunder bolaget anfört.

Enligt 16 kap. 6 § LOU ska rätten besluta att upphandlingen ska göras om eller att den får avslutas först sedan rättelse har gjorts, om den upphandlande myndigheten har brutit mot de grundläggande principerna i 1 kap. 9 § LOU eller någon annan bestämmelse i denna lag och detta har medfört att leverantören har lidit eller kan komma att lida skada.

Bolaget har i målet gjort gällande att Läkemedelsverket felaktigt förkastat bolagets anbud med hänvisning till att förfrågningsunderlagets krav 70 inte uppfyllts i upphandlingen. Bolaget har som alternativ gjort gällande att förfrågningsunderlaget måste anses brista i transparens, för det fall att bolagets anbud ska anses ha rätteligen förkastats. Bolaget har slutligen gjort gällande, med anledning av Läkemedelsverkets upplysning om att möjligheten att teckna kontrakt med stöd av ramavtalet löpt ut, att Läkemedelsverket saknar legala förutsättningar att teckna kontrakt med vinnande anbudsgivare och i så fall skulle göra sig skyldigt till en otillåten direktupphandling.

I krav 70 anges följande.

Lösningen ska ha prestanda för att klara av minst 80 000 IOPS på vardera site (exkluderat backupdisk), varav "NAS/file" skall minst klara av 15 000 IOPS. IOPS baserat på 32K block 70/30 Read/Write.

Bolaget har angett att skall-kravet är uppfyllt. Läkemedelsverket har gjort bedömningen att kravet inte uppfyllts eftersom den lösning som offererats inte kommer att klara kravet. Verket har härvid hänvisat till uppgifter i det whitepaper, som bolagets leverantör lagt ut på sin hemsida. Bolaget har åberopat de förtydligande svar som lämnats efter anbudsöppningen och ett uttalande från leverantören om att den offererade lösningen uppfyller skallkravet.

För att ett skall-krav ska kunna anses uppfyllt måste förutsättas att dess implementering inte resulterar i en oacceptabelt låg nivå vad gäller funktions-sätt på den lösning som offereras. Det måste alltid anses följa av ett skallkrav att dess genomförande ska ske på ett professionellt godtagbart sätt med vederbörligt hänsynstagande till den upphandlande myndighetens behov, såsom detta kan förstås utifrån förfrågningsunderlaget.

Förvaltningsrätten konstaterar vidare att den upphandlande myndigheten alltid har en oberoende rätt att undersöka om förfrågningsunderlagets skallkrav är uppfyllda. Kammarrätten i Jönköping uttalade i dom den 28 oktober

2010, mål nr 2449-10, därvid följande. Så länge bestämmelserna i LOU och tillämpliga unionsrättsliga principer beaktas, är en upphandlande myndighet normalt oförhindrad att bestämma *om* och – i förekommande fall – *hur* anbudsgivaren i sitt anbud ska visa att aktuella skall-krav är uppfyllda. Den omständigheten att en upphandlande myndighet valt att i förfrågningsunderlaget inte uppställa krav i aktuella hänseenden, innebär enligt kammarrättens mening inte att myndigheten överlämnat till anbudsgivaren att avgöra om skall-kraven är uppfyllda eller inte. Att förfrågningsunderlaget saknar krav om att anbudsgivaren redan i sitt anbud ska visa att skall-kraven är uppfyllda, utgör således i sig inte något skäl att frångå huvudregeln att det ankommer på anbudsgivaren att visa att skall-kraven är uppfyllda.

Den lagringslösning, som bolaget offererade i upphandlingen, avvek uppenbart från de rekommendationer som angavs i EMC:s whitepaper. Läkemedelsverket hade därför fog för att ifrågasätta att den offererade lösningen verkligen innebar en implementering av krav 70 på ett professionellt godtagbart sätt. Bolaget har i sitt svar till Läkemedelsverket uppgett att lösningen optimerats med hänsyn till att kunna uppfylla alla krav till lägsta möjliga pris och att bolaget härvid utgått från EMC:s rekommendation Value-Optimized. Bolaget har vidare i processen i förvaltningsrätten åberopat ett uttalande från dess egen leverantör. Förvaltningsrätten finner att bolaget i svaret till Läkemedelsverket inte kan anses ha klarlagt att krav 70 verkligen skulle ha uppfyllts genom den offererade lösningen. Det kan vidare konstateras att bolaget som bevisning för att kravet uppfyllts endast åberopat ett allmänt hållet uttalande från dess egen leverantör. Bolaget har inte till förvaltningsrätten inkommit med annan slags bevisning för att dess lösning – trots rekommendationerna i EMC:s whitepaper – skulle fungera, såsom referenser från tidigare uppdrag, kvalificerad teknisk utredning eller liknande. Det saknas mot denna bakgrund skäl för förvaltningsrätten att göra en annan bedömning än Läkemedelsverket ifråga om uppfyllnaden av krav 70.

Bolaget har vidare gjort gällande att förfrågningsunderlaget brustit i transparens för det fall att dess anbud ska anses ha rätteligen förkastats. Det måste dock anses stå klart för en normalt omsorgsfull anbudsgivare att de obligatoriska kraven i en upphandling måste uppfyllas på sätt att den offererade lösningen håller en allmänt sett professionellt godtagbar nivå. Därtill kommer att Läkemedelsverket i bilagan ”Projekt och lösning” – som visserligen inte innehåller uppställda obligatoriska krav – klargjort de behov som den offererade lösningen ska tillfredsställa. Det föreligger därmed ingen brist på tydlighet i förfrågningsunderlaget, som skulle ha kunnat hindra bolaget från att lägga ett konkurrenskraftigt anbud. Att bilagan ”Projekt och lösning” inte innehållit obligatoriska krav kan inte anses ha gett en normalt omsorgsfull anbudsgivare anledning att utgå från att bilagan helt kunnat bortses från vid utformningen av anbud.

Förvaltningsrätten finner mot ovan anförda bakgrund att det inte framkommit att det förelegat något fel i upphandlingen, som bolaget kunnat lida skada av.

Möjligheten att teckna kontrakt med stöd av ramavtalet har, såsom avtalet formulerats, löpt ut i ett tidigt skede i processen i förvaltningsrätten. Enligt rättsens bedömning är situationen i många hänseenden att jämföra med när anbuds giltighetstid löper ut under överprövningsprocessen. Att det inte längre finns några giltiga anbud bör få betydelse först om domstolen, efter en prövning i sak, skulle finna att det finns skäl för ingripande och därmed har att välja mellan att bestämma om upphandlingen ska göras om eller om den ska rättas (se Konkurrensverkets yttrande den 30 juni 2010, dnr 336/2010). Att ramavtalet löpt ut under processen i förvaltningsrätten innebär inte i sig att Läkemedelsverket skulle ha brutit mot de grundläggande principerna i 1 kap. 9 § LOU eller någon annan bestämmelse i denna lag och kan därmed inte utgöra grund för ingripande med stöd av LOU.

Bolaget har gjort gällande att det skulle utgöra en otillåten direktupphandling om Läkemedelsverket skulle sluta avtal med den vinnande anbudsgivaren. Bolaget har bl.a. åberopat ett underrättsavgörande, där det förutsatts att upphandlande myndighet är förhindrad att ingå avtal i en sådan situation som den här föreliggande (se Förvaltningsrätten i Stockholms dom den 2 december 2016, mål nr 24275-16). Även om det enligt förvaltningsrättens uppfattning visserligen inte är uppenbart att det vid ingående av ett sådant kontrakt skulle föreligga en otillåten direktupphandling (se ordalydelsen i 16 kap. 13 § 1 och 17 kap. 1 § 3 LOU in fine) då det torde krävas att upphandlingens ändrade förutsättningar är väsentliga på sätt att ett ingripande är motiverat (jfr Kammarrätten i Stockholms dom den 26 oktober 2015, mål nr 6695-15, och EU-domstolens avgörande C-454/06 Presstext), finner förvaltningsrätten att frågan faller utanför processramen i föreliggande mål. Eftersom ett eventuellt tecknande av kontrakt skulle ske i framtiden saknas möjlighet för rätten att i föreliggande mål ta ställning till lagligheten av ett sådant avtal.

Förvaltningsrätten finner därmed att bolagets ansökan ska avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga (DV 3109/1A LOU)

Per-Erik Nistér
f.d. rådman

Målet har handlagts av föredraganden Carl Martin Gölstam.

SVERIGES DOMSTOLAR

HUR MAN ÖVERKLAGAR - PRÖVNINGSTILLSTÅND

Den som vill överklaga förvaltningsrättens beslut ska skriva till Kammarrätten i Stockholm. **Skrivelsen ska dock skickas eller lämnas till förvaltningsrätten.**

Överklagandet ska ha kommit in till förvaltningsrätten **inom tre veckor** från den dag då klaganden fick del av beslutet. Om beslutet har meddelats vid en muntlig förhandling, eller det vid en sådan förhandling har angetts när beslutet kommer att meddelas, ska dock överklagandet ha kommit in inom tre veckor från den dag domstolens beslut meddelades. Tiden för överklagandet för offentlig part räknas från den dag beslutet meddelades.

Om sista dagen för överklagandet infaller på lördag, söndag eller helgdag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton räcker det att skrivelsen kommer in nästa vardag.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i kammarrätten fordras att **prövningstillstånd** meddelas. Kammarrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som förvaltningsrätten har kommit till,
2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som förvaltningsrätten har kommit till,
3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd inte meddelas står förvaltningsrättens beslut fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till kammarrätten varför man anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla

1. Klagandens person-/organisationsnummer, postadress, e-postadress och telefonnummer till bostaden och mobiltelefon. Adress och telefonnummer till klagandens arbetsplats ska också anges samt eventuell annan adress

där klaganden kan nås för delgivning. Om dessa uppgifter har lämnats tidigare i målet – och om de fortfarande är aktuella – behöver de inte uppges igen. Om klaganden anlitar ombud, ska ombudets namn, postadress, e-postadress, telefonnummer till arbetsplatsen och mobiltelefonnummer anges. Om någon person- eller adressuppgift ändras, ska ändringen utan dröjsmål anmälas till kammarrätten.

2. den dom/beslut som överklagas med uppgift om förvaltningsrättens namn, målnummer samt dagen för beslutet,
3. de skäl som klaganden anger till stöd för en begäran om prövningstillstånd,
4. den ändring av förvaltningsrättens dom/beslut som klaganden vill få till stånd,
5. de bevis som klaganden vill åberopa och vad han/hon vill styrka med varje särskilt bevis.

Adressen till förvaltningsrätten framgår av domen/beslutet.

I vissa mål får avtal slutas innan tiden för överklagande av rättens dom eller beslut har löpt ut. Detta gäller mål om överprövning enligt:

- lagen (2007:1091) om offentlig upphandling,
- lagen (2007:1092) om upphandling inom områdena vatten, energi, transporter och posttjänster, eller
- lagen (2011:1029) om upphandling på försvars- och säkerhetsområdet.

I de flesta fall får avtal slutas när tio dagar har gått från det att rätten avgjort målet eller upphävt ett interimistiskt beslut. I vissa fall får avtal slutas omedelbart. Ett överklagande av rättens avgörande får inte prövas sedan avtal har slutits. Fullständig information finns i 16 kapitlet i de ovan angivna lagarna.

Behöver Ni fler upplysningar om hur man överklagar kan Ni vända Er till förvaltningsrätten.

